

Sag og gjøre Rede for den, og han har ikke engang gjort sig den Meilighed at undersøge den. Jeg kunde begribe det, dersom den ærede Minister var kommen og havde sagt: Jeg har undersøgt Sagen, men jeg sthlder Jagen Rede derfor, og vil man stille mig til Rede derfor, saa gaar man den loyformelige Vej; naar Tiden kommer, der skal handles, saa skal jeg handle saaledes, at jeg kan forsvare det, og saa kan man tage sine Forholdsregler; men at han, efterat han har været gjentagne Gange saa fuldstændig som muligt opfordret til at give Oplysning derom, endnu kan sige os, at han selv ikke veed Noget derom, det kan med en vis Grund berettigede det ærede Medlem her ligeoverfor (Bligen-Tinecke) til at sige, at han frygter for, at der ikke finder en alvorlig Omgang Sted med alvorlige Sager. Den ærede Minister kan maaskee ogsaa i en anden Henseende tage det mindre ilde op, som blev sagt med Hensyn til Indenrigsministerens Stilling, eftersom han jo dog, forsaavidt jeg har forstaaet det, kun er foreløbig Indenrigsminister, og denne Foreløbighed forudsætter en anden Mand i hans Sted, som han ikke kender, men som ganske vist vil gaar ind under de samme Forhold. Ja, dersom vi nu havde vor særlige Minister for os selv, saa var det en anden Sag, men nu bliver der gjort andre Betragtninger gjældende ved Besættelsen af denne Post end de, der netop angaar de særlige Anliggender, og dette kan jo gjøre, at Tvivlsmaalene kunne faae en lidt større Betydning. Jeg troer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) har Ret, forsaavidt han er overbevist om, at naar den hele Contract laa for, vilde man erkjende, at der ikke ved den er skeet Noget, som jo ikke er fuldkommen lovligt; men derimod troer jeg, at han dog maaskee har Ret i at tænke sig Muligheden af, at den Sag, hvorom der nu er Spørgsmaal, hører med til Contractens Afslutning, thi da der, efterat vi gjentagne Gange havde forlangt det, er blevet os meddeelt alle de Oplysninger, hvoraf Ministeriet erklærede at være i Besiddelse med Hensyn til Tverbaneconcessionen, og vi ikke have faaet Noget som helst denne Sag vedrørende, kan den ikke høre med til Contractens Afslutning, men maa ligge udenfor, og

kan slet ikke retfærdiggjøres ved Contractens Afslutning, thi ellers maatte det være os leveret. Det bliver altsaa en Sag, som angaar en ganske anden Betragtning, nemlig Berettigelsen til at behandle Finantserne, som ere overgivne til Ministeren under Ansvarlighed og paa Tro og Love, der ligger Spørgsmaalet for. Der kan i denne Contract, som angaar Tverbanen, ikke være Noget, som retfærdiggjør en saadan Handling; thi der ligger ikke i Lovene nogen Berettigelse, der ligner det, som her er antaget at være det Bestaaende; dermed siger jeg paa ingen Maade, at Ministeren ikke kan være berettiget til at gjøre forstandige og for Riget nyttige Pengeoperationer, men saa meget vil jeg sige, at dersom Contracten kun har kunnet komme til Underkrift under den Forudsætning, at en saadan Forpligtelse blev indgaaet ved Siden af den, saa er det urigtigt; thi en saadan Forpligtelse skulde være indgaaet i Contracten. Jeg skal ved denne Leilighed gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, og gjentage mod et æret Medlem her bag ved (Klein), at der er en overordentlig stor Forskjel paa Bemyndigelseslove og paa Love, som angaar Trediemænd. Naar den ærede Minister siger mig, at de, der have handlet under denne Lovs Bemyndigelse — jeg sætter hele denne sideordnede Contract udenfor — juridisk kunne forsvare deres Handlemaade, saa skal jeg dertil bemærke, at der her ikke er Noget, der siger, at de ikke kunne det; men Spørgsmaalet er, kunne de forsvare den som en Fuldmægtig, der har havt en Bemyndigelse at handle efter, saa at man maa sige, at de have benyttet denne paa det Bedste, og dertil siger jeg, at de efter min Overthydning ikke kunne det, og derfor skal jeg nu paant, for at fuldstændiggjøre denne Sags Historie, gjøre opmærksom paa, at der i den mellemliggende Tid var indtraadt nye Valg; der var kommen et nyt Folkething, som beskæftigede sig med denne Sag. Det forholder sig ikke, som den ærede Minister sagde, at Forslaget om at tilbagekalde Tverbaneloven først kom frem den 15de December 1858 (Hall: Ja, hvad gjør det!); da kom det til Behandling, men allerede den 13de November var det indgivet. Naar den ærede Minister dernæst henviser til den forlangte